

ภาคผนวก

กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง

ด้วยปัจจุบันมีประกาศกระทรวงมหาดไทย และประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงาน รวมจำนวน 17 ฉบับ ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ที่กำหนดให้มีการจัดพิจารณาออกเป็นกฎกระทรวงตามมาตรา 103 และมาตรา 107 ดังนั้นผู้เขียนจึงรวบรวมและสรุปมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างที่จะใช้กำหนดเป็นกฎกระทรวงฯ ว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างต่อไป

1.เขตก่อสร้าง และพื้นที่ปฏิบัติงาน

1.1 ความหมาย

เขตก่อสร้าง หมายความว่า พื้นที่บริเวณโดยรอบพื้นที่ที่ดำเนินการก่อสร้าง ซึ่งนายจ้างได้จัดทำรั้ว หรือคอกกั้น หรือเครื่องหมายขอบเขตอย่างอื่น

1.2 สาระสำคัญของกฎหมาย

(1) ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างเข้าพักอาศัยในอาคารที่กำลังก่อสร้างหรือในเขตก่อสร้างนั้น เว้นแต่นายจ้างจะจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัย และได้รับความเห็นชอบจากวิศวกร

(2) กรณีที่ได้รับความเห็นชอบให้มีการเข้าพักอาศัยในอาคารที่กำลังก่อสร้าง นายจ้างต้องปิดป้ายแสดงเขตที่พักอาศัยและกำหนดทางเข้าออกให้ชัดเจน

(3) กรณีให้ลูกจ้างเข้าพักอาศัยชั่วคราวในเขตก่อสร้าง นายจ้างต้องจัดทำรั้วที่พักอาศัยให้แข็งแรง และมีป้ายแสดงเขตที่พักและทางเดินออกที่ชัดเจน

(4) เมื่อสร้างอาคารเสร็จในแต่ละชั้น ในแต่ละวันให้นายจ้างให้มีการสำรวจช่องว่าง ช่องลิฟต์ ช่องเปิดต่าง ๆ แล้วทำราวกันตกหรือปิดคลุมด้วยตาข่ายหรือวัสดุอื่น ๆ โดยยึดโยงให้แน่นหนาแข็งแรง

(5) ในระหว่างการก่อสร้าง นายจ้างจัดเก็บแบบหล่อคอนกรีต เศษไม้ต่าง ๆ ตะปูและของแหลม ที่อาจเป็นอันตรายออกให้ห่างทางเดิน บันได และบริเวณที่ทำงาน

(6) นายจ้างต้องจัดสถานที่ก่อสร้างให้สะอาด โดยเก็บและแยกของเหลือใช้ และกำจัดทิ้งอย่างปลอดภัย

2. งานไฟฟ้าและการป้องกันอัคคีภัย

2.1 ความหมาย

กระแสไฟฟ้า หมายความว่า การไหลของอิเล็กตรอนในวงจรไฟฟ้าจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง

อุปกรณ์ไฟฟ้า หมายความว่า เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือเครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าเป็นต้นกำลัง หรือเป็นส่วนประกอบ หรือใช้เกี่ยวเนื่องกับไฟฟ้า

2.2 สาระสำคัญของกฎหมาย

(1) จัดให้มีวิศวกรดูแล การติดตั้ง และการใช้ระบบไฟฟ้าในหน่วยงานก่อสร้างให้เกิดความปลอดภัย ตลอดเวลาการทำงาน และลงนามรับรองแบบผังการจ่ายไฟฟ้า

(2) จัดให้มีการติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าตามมาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และต้องติดตั้งในบริเวณที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน

(3) ติดตั้งแผงวงจรไฟฟ้าหลักเพื่อรับไฟฟ้าจากหม้อแปลงไฟฟ้า และให้มีแผงวงจรไฟฟ้ารองในแต่ละชั้นของอาคาร โดยจะต้องมีแผงวงจรไฟฟ้ารองอย่างน้อย 1 แผงต่อชั้น และหากพื้นที่ต่อชั้นเกินกว่า 1,000 ตารางเมตร จะต้องมีแผงวงจรไฟฟ้ารองเพิ่ม และต้องอยู่บนฐานที่แข็งแรง และยกสูงจากพื้น เพื่อป้องกันน้ำท่วม

(4) ห้ามติดตั้งแผงวงจรไฟฟ้าในบริเวณที่เก็บเชื้อเพลิง ก๊าซไวไฟ หรือสารไวไฟ เว้นแต่เป็นชนิดที่สามารถป้องกันความร้อน การระเบิด การลุกไหม้ และไฟฟ้าลัดวงจรอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ใช้สายไฟฟ้าและเต้ารับไฟฟ้าที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม

(6) จัดให้มีระบบสายดิน สำหรับหม้อแปลงไฟฟ้า แผงวงจรไฟฟ้า และอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ติดตั้งอยู่กับที่ทุกชนิด ส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้ากำลังอื่นๆ ให้มีสายดิน เพื่อต่อกับเต้ารับที่มีจุดต่อลงดิน

(7) ห้ามนำสารไวไฟเข้ามาเก็บในอาคารที่ทำการก่อสร้าง โดยอนุญาตให้มีได้เฉพาะที่จำเป็นกับการใช้งานประจำวันเท่านั้น

(8) จัดให้มีทางหนีไฟ และป้ายแสดงทางหนีไฟทุกชั้นของอาคาร และไม่มีกองวัสดุหรือเครื่องจักรกีดขวางทางหนีไฟ

(9) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบมือถือตามชนิดของเชื้อเพลิง และต้องมีขนาดบรรจุไม่น้อยกว่าเครื่องละ 4 กิโลกรัม โดยมี 1 เครื่องต่อพื้นที่อาคารไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร หรือทุกระยะไม่เกิน 45 เมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละ 1 เครื่อง

3.งานตอกเสาเข็ม

3.1 ความหมาย

เครื่องตอกเสาเข็ม หมายความว่า เครื่องจักรที่ทำให้เสาเข็มจมลงในดิน ประกอบด้วย โครงสร้าง และเครื่องต้นกำลังอาจแยกจากกัน หรือรวมกันอยู่ในชุดเดียวกันก็ได้

เสาเข็ม หมายความว่า สิ่งที่จมลงไป在地 เพื่อรับน้ำหนักโครงสร้างต่าง ๆ โดยถ่ายน้ำหนักจากโครงสร้าง อาคาร หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ลงสู่ชั้นล่าง

3.2 สาระสำคัญของกฎหมายเครื่องตอกเสาเข็มทั่วไป

(1) จัดให้มีเครื่องจักร และอุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และปลอดภัยต่อลูกจ้าง โดยจัดให้มีวิศวกรตรวจสอบและควบคุมงานตลอดเวลาที่เครื่องจักรนั้นทำงานอยู่ และลูกจ้างต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับการทำงาน หรือมีประสบการณ์ผ่านงานชนิดนี้เป็นอย่างดี

(2) การใช้เครื่องตอกเสาเข็ม ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะของเครื่องตอกเสาเข็ม และคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตเครื่องตอกเสาเข็มกำหนดไว้

(3) ก่อนเริ่มทำงานตอกเสาเข็ม ต้องจัดให้มีการตรวจอุปกรณ์ยกเครื่อง แม่นแรง และส่วนประกอบทั้งหมดของเครื่องตอกเสาเข็มให้มีความปลอดภัยในการทำงาน โดยผู้คุมงาน และเป็นผู้บันทึกเวลาที่ตรวจและผลการตรวจไว้เป็นหลักฐาน

(4) จัดให้มีป้ายพิกัดน้ำหนักยก และคำแนะนำในการใช้เครื่องตอกเสาเข็มไว้ที่จุดหรือตำแหน่งที่ผู้คุมเครื่องตอกเสาเข็มเห็นได้ชัดเจน

(5) กรณีมีการทำงานเกี่ยวกับเครื่องตอกเสาเข็มในเวลากลางคืนให้นายจ้างจัดให้มีแสงสว่างทั่วบริเวณตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

(6) จัดให้มีการป้องกันเสียง และคลื่น ใโอเสียงที่เกิดจากเครื่องตอกเสาเข็มที่จะเป็นอันตรายต่อลูกจ้าง

(7) จัดให้มีผู้คุมงานทำหน้าที่ตรวจความปลอดภัยในการทำงาน เกี่ยวกับความตอกเสาเข็มก่อนการทำงานและขณะทำงานทุกขั้นตอน

(8) กรณีที่ใช้เสาเข็มที่มีรูกลวงตรงกลางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางด้านในเกิน 15 ซม. เมื่อทำการตอกเสาเข็มแล้วแต่ละหลุมต้องจัดให้มีการปิดปากเสาเข็มโดยทันที ด้วยวัสดุที่แข็งแรงสามารถป้องกันมิให้สิ่งของ และผู้ใดพลัดตกลงไปในรูได้

(9) ห้ามลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับการตอกเสาเข็มในขณะที่มีพายุหรือฟ้าคะนอง

(10) ห้ามลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับการตอกเสาเข็มที่ชำรุดหรืออยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัยจนกว่าจะได้รับการซ่อมแซมแก้ไขให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้เป็นอย่างดี

(11) กรณีที่นายจ้างเป็นผู้จัดทำโครงสร้างเครื่องตอกเสาเข็ม ต้องมีวิศวกรเป็นผู้ ออกแบบคำนวณโครงสร้าง และกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะของโครงสร้างเครื่องตอกเสาเข็ม และถูกคุ้มครองตามกฎหมายกำหนด

(12) เมื่อติดตั้งเครื่องตอกเสาเข็มเสร็จ ต้องจัดให้มีวิศวกรตรวจ บันทึกวัน เวลาที่ ตรวจและผลการตรวจพร้อมรับรองว่าถูกต้องเป็นไปตามข้อ (11) แล้วจึงใช้เครื่องตอกเสาเข็มนั้นได้

3.3 สาระสำคัญของกฎหมายเครื่องตอกเสาเข็มบางประเภท

(1) เครื่องตอกเสาเข็มระบบเครื่องยนต์เผาไหม้ภายใน ให้ใช้เชือกถวดเหล็กกล้า ชนิดอิมบรูฟพลาวสตีล หรือเอ็กซ์ทราอิมบรูฟพลาวสตีล โดยมีการตรวจสอบการหล่อลื่นเชือกถวด เหล็กกล้าก่อนและหลังการใช้งานทุกครั้ง และจัดให้มีสิ่งครอบปิดคลัตช์ และก้านหรือส่วนที่หมุน ได้ของเครื่องตอกเสาเข็ม เพื่อให้มีความปลอดภัย

(2) เครื่องตอกเสาเข็มระบบไอน้ำ ลม หรือไฮดรอลิก จัดให้มีการยึดโยงท่อไอน้ำ ท่อลมหรือท่อไฮดรอลิก กับตัวลูกค้ำของเครื่องตอกเสาเข็มให้มั่นคงด้วยโซ่หรือเชือกถวดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 6 มิลลิเมตร และมีการติดตั้งลิ้นควบคุมแรงดันไอน้ำ ลม หรือ ไฮดรอลิก สูงกว่าแรงดันใช้งานปกติ ไม่เกินร้อยละยี่สิบ

(3) เครื่องตอกเสาเข็มระบบดีเซลแซมเมอร์ จัดให้มีบันไดพร้อมราวจับ และโครง โลหะกันตกติดกับโครงเครื่องตอกเสาเข็ม และมีเครื่องหยุดอัตโนมัติ หยุดเครื่องดีเซลแซมเมอร์ได้ทันทีในกรณีฉุกเฉิน

4. งานทำเสาเข็มเจาะ

4.1 ความหมาย

เป็นงานก่อสร้างเสาเข็มหล่ออยู่กับที่โดยใช้เครื่องจักรทำการขุดหลุมตามขนาด และความลึกของขนาดเสาเข็มที่ได้รับการออกแบบจากวิศวกร

4.2 สาระสำคัญของกฎหมาย

(1) จัดให้มีวิศวกรควบคุมดูแลถึงความมั่นคงของผนังรูเจาะ หรือร่องขุดว่าลูกจ้างสามารถลงไปทำงานได้อย่างปลอดภัย หากไม่ใช่ปลอกเหล็กยาวตลอด หรือใช้ปลอกเหล็กเฉพาะตรงปากรูเจาะหรือร่องขุดช่วงสั้น ๆ

(2) จัดให้มีการป้องกันมิให้ลูกจ้างตกลงไปในรูเจาะหรือร่องขุด โดยจัดให้มีการทำความสะอาดบริเวณก่อสร้าง ทำรั้ว ราวเหล็ก และแผ่นเหล็กปิดรูเจาะ หรือร่องขุดทุกครั้ง หลังจากถอนปลอกเหล็ก

(3) กรณีที่ลูกจ้างลงไปทำงานในรูเจาะหรือร่องขุดที่มีอุปกรณ์หนัก ๆ อยู่บริเวณปากรูเจาะเสาเข็มหรือร่องขุด ซึ่งอาจทำให้คนพังได้ซึ่งไม่ควรทิ้งรูเจาะหรือร่องขุดที่มีผนังไม่แข็งแรงไว้นานเกินไป หากจำเป็นให้ใช้ปลอกเหล็กที่มีขนาดและความยาวที่เหมาะสมไว้ให้มากพอ

(4) กรณีที่ใช้เสาเข็มเจาะหล่อในที่ชนิดแห้ง ต้องจัดให้มีผู้คุมงานทำหน้าที่ตรวจความปลอดภัยในการทำงานก่อนการทำงานและขณะทำงานทุกชั้นตอน

(5) มีการขนย้ายดินที่ขุดออกจากบริเวณที่ทำงานตลอดเวลา เพื่อไม่ให้กีดขวางการทำงานจนอาจเกิดอันตรายกับลูกจ้างได้

(6) ต้องเตรียมพื้นที่ทำงานให้แข็งแรงพอที่เครื่องจักร และอุปกรณ์จะเข้าทำงาน โดยไม่ทำให้เครื่องจักรลื่นหรือเอียง

(7) กรณีใช้เสาเข็มเจาะหล่อในที่ชนิดเปียก ซึ่งมีขนาดใหญ่ตั้งแต่ 70 เซนติเมตร ต้องจัดให้มีวิศวกรที่มีความรู้ และประสบการณ์ประจำสถานที่ก่อสร้างตลอดเวลาการทำงาน

(8) มีการขนย้ายดินที่เจาะขึ้นมาออกไปจากพื้นที่ทันทีหรือจัดภาชนะเก็บไว้ เพื่อไม่ให้กีดขวางการทำงานเทคอนกรีตจนอาจเกิดอันตรายกับลูกจ้างได้

(9) การก่อสร้างกำแพงพืด ต้องจัดให้มีวิศวกรควบคุมงานที่มีความรู้และประสบการณ์โดยเฉพาะประจำสถานที่ก่อสร้างตลอดเวลาการทำงาน

(10) กรณีจัดการเคลื่อนย้ายสาธารณูปโภคต้องมีมาตรการป้องกันมิให้เกิดอันตรายกับลูกจ้าง

5. งานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและปั้นจั่น

5.1 ความหมาย

เครื่องจักร หมายความว่า (ให้ใช้ตามกฎหมายกระทรวง ฯ)

ปั้นจั่น (Crane) หมายความว่า เครื่องจักรกลที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะแวนลอยไปตามแนวราบ

ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ หมายความว่า ปั้นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องต้นกำลังอยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนหอสูง ขาตั้ง หรือบนล้อเลื่อน

ผู้บังคับปั้นจั่น หมายความว่า ผู้ที่ทำหน้าที่บังคับการทำงานของปั้นจั่น

5.2 ตารางสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องจักร

(1) จัดให้ลูกจ้างที่ทำงานกับเครื่องจักรกลต้องมีใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนด โดยได้รับการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กำหนด

(2) ติดตั้งอุปกรณ์เตือนอันตรายที่เครื่องจักรกล เช่น สัญญาณเสียง และแสง สำหรับเดินหน้าหรือถอยหลัง และมีป้ายเตือนอันตรายให้เห็นชัดเจน

(3) จัดให้มีผู้คุมงาน ดูแลมิให้วัสดุหรือสิ่งของตกจากเครื่องจักรกล ทำให้ลูกจ้างได้รับอันตราย

5.3 ตารางสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวกับปั้นจั่น

(1) ให้นายจ้างดูแลให้ลูกจ้างผู้บังคับปั้นจั่นปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะของปั้นจั่น และคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตปั้นจั่นกำหนดไว้

สำหรับการประกอบ การทดสอบ การซ่อมบำรุง และการตรวจสอบปั้นจั่นให้นายจ้างปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตปั้นจั่นกำหนดไว้ เว้นแต่ไม่มีรายละเอียดดังกล่าว ต้องให้วิศวกรได้กำหนดขึ้นเป็นหนังสือและปฏิบัติตามนั้น

(2) จัดให้ลูกจ้างเข้ารับการอบรม และทดสอบตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดเป็นผู้บังคับปั้นจั่น

(3) ติดป้ายบอกพิศดาน้ำหนักยกที่ปลอดภัยไว้ที่ปั้นจั่น และติดตั้งสัญญาณเตือนอันตรายและคำเตือนให้ผู้บังคับปั้นจั่นเห็นได้ชัดเจน

(4) จัดให้มีการให้สัญญาณการใช้ปั้นจั่นที่เข้าใจในระหว่างผู้เกี่ยวข้อง

(5) จัดให้มีการตรวจสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นทุก ๆ สามเดือนตามแบบที่อธิบดีกำหนด

(6) จัดให้มีที่ครอบปิดส่วนที่หมุนรอบตัวเองหรือส่วนที่เคลื่อนไหวได้ของเครื่องจักร เพื่อให้ลูกจ้างทำงานด้วยความปลอดภัย

(7) จัดทำเครื่องหมายหรือเครื่องหมายแสดงเขตอันตรายในรัศมีส่วนรอบของบันไดที่หมุนกวาดระหว่างทำงาน

(8) การใช้บันไดในเวลากลางคืน นายจ้างต้องจัดให้มีแสงสว่างทั่วบริเวณตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

(9) ห้ามดัดแปลง หรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของบันได เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากบริษัทผู้ผลิต หรือได้รับการรับรองจากวิศวกร

(10) การใช้บันไดชนิดอยู่กับที่

- นายจ้างต้องดูแลให้มีการติดตั้งบันไดบนฐานที่มั่นคง โดยมีวิศวกรเป็นผู้รับรอง

- ส่วนที่เคลื่อนที่หรือหมุนได้ของบันไดกับสิ่งก่อสร้าง หรือวัสดุอื่นต้องห่างกันไม่น้อยกว่า 50 ซม.

- บันไดชนิดเคลื่อนที่บนราง หรือบันไดชนิดที่มีรางล้อเลื่อนอยู่บนแกนบันได ต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับหยุดบันได หรือล้อเลื่อนได้โดยอัตโนมัติ และต้องมีกันชนหรือกันกระแทกที่ปลายของรางด้วย

- กรณีบันไดชนิดเคลื่อนที่บนรางแบบขาสูง และแบบหอยสูงเคลื่อนที่บนราง ต้องจัดให้มีเครื่องกวาดสิ่งของหน้าล้อทั้งสองข้าง

- กรณีลูกจ้างปฏิบัติงานบนแกนบันได ต้องจัดให้มีราวกันตกไว้ ณ บริเวณที่ปฏิบัติงาน และสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายชูชีพตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน

(11) บันไดชนิดเคลื่อนที่

- กรณีใช้แกนต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันแกนต่อไม่ให้อยู่ห่างจากแนวเส้นตรงของแกนบันไดน้อยกว่าห้าองศา

- จัดให้มีการตรวจสอบสภาพของฐานช่วยรับน้ำหนัก และดูแลพื้นที่รองรับและอุปกรณ์การใช้งานให้มีความมั่นคง

- กรณีที่ไปติดตั้งอยู่บนเรือ แพ หรือพาหนะลอยน้ำ จะต้องยึดให้มั่นคงแข็งแรง โดยมีวิศวกรรับรอง และมีป้ายบอกน้ำหนักของบันไดให้ตรงตามเวลาความสามารถในการยกสิ่งของได้โดยปลอดภัย

6. งานนั่งร้าน

6.1 ความหมาย

นั่งร้าน หมายความว่า โครงสร้างชั่วคราวที่ติดตั้ง แขนง หรือเคลื่อนที่ ตลอดจน ส่วนประกอบที่ใช้ในการช่วยสนับสนุนคนงานหรือสิ่งของและต้องมีใช้ “เครื่องยก”

นั่งร้านเสาเรียงเดี่ยว หมายความว่า นั่งร้านซึ่งมีที่ปฏิบัติงานเป็นคานยึดติดกับเสา แถวเรียงเดี่ยว

นั่งร้านเสาเรียงคู่ หมายความว่า นั่งร้านซึ่งใช้เสาแถวเรียงสองวางบนฐานรากโดย ไม่ต้องอาศัยผนัง

6.2 สาระสำคัญของกฎหมาย

(1) ในการทำงานก่อสร้างสูงเกิน 2 เมตร ต้องจัดให้มีนั่งร้านสำหรับการก่อสร้าง
 (2) นั่งร้านตามแบบมาตรฐาน จะมีรายละเอียดของวัสดุและการก่อสร้างไว้แตกต่างตามชนิดของงาน เช่น

- นั่งร้านเสาเรียงเดี่ยวสูงเกิน 7 เมตร หรือเสาเรียงคู่สูงเกิน 21 เมตร
- นั่งร้านเสาเรียงเดี่ยวสูงไม่เกิน 7 เมตร หรือเสาเรียงคู่สูงไม่เกิน 21 เมตร
- นั่งร้านเสาเรียงคู่สูงไม่เกิน 7 เมตร แต่ไม่เกิน 12.00 เมตร
- นั่งร้านเสาเรียงคู่สูงไม่เกิน 7 เมตร แต่ไม่เกิน 21 เมตร
- นั่งร้านเสาเรียงคู่สูงไม่เกิน 12 เมตร แต่ไม่เกิน 21 เมตร

(3) นั่งร้านที่ออกแบบโดยวิศวกรได้กำหนดรายละเอียดคุณสมบัติในส่วนที่จำเป็น ในการออกแบบคำนวณของวิศวกรที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน ขึ้นต่ำไว้ เช่น

- พื้นนั่งร้านต้องกว้างไม่น้อยกว่า 35 เซนติเมตร ปลอดภัยโดยยึดให้มั่นคงกับส่วนรองรับ
- บันไดนั่งร้านต้องมีราวกันตก และมีความลาดเอียงกับแนวราบไม่เกิน

45 องศา

- นั่งร้านต้องมีราวกันตกตลอดแนวยาวด้านนอก และมีความสูงของราวกันตกไม่น้อยกว่า 0.90 – 1.10 เมตร จากพื้นนั่งร้าน

(4) การสร้างนั่งร้าน นายจ้างจะต้องดูแลให้มีการสร้างให้ปลอดภัยตามที่กฎหมาย กำหนดไว้ เช่น

- ต้องใช้ไม้ที่ไม่ผุเปื่อย ไม่มีรอยแตกร้าว หรือรอยชำรุด ที่ทำให้ขาดความแข็งแรง ทนทาน

- กรณีสร้างนั่งร้านใกล้หอคิวลิฟต์ ต้องมีระยะห่างกันพอที่ตัวลิฟต์จะไม่กระแทกนั่งร้านในขณะขึ้นลง

- ห้ามยึดโยงนั่งร้านกับหอคิวลิฟต์

- มีผ้าใบ หรือตาข่ายขนาดช่องไม่เกิน 25 มิลลิเมตร หรือวัสดุอื่นที่คล้ายกันปิดรอบนอกนั่งร้าน เพื่อป้องกันของตก ยกเว้น นั่งร้านเสาเรียงเดี่ยว

(5) การใช้นั่งร้าน นายจ้างต้องควบคุม ดูแล การใช้นั่งร้านให้ปลอดภัย เช่น

- ห้ามลูกจ้างทำงานบนนั่งร้านที่ชำรุด จนกว่าจะซ่อมแซมเสร็จ

- ห้ามลูกจ้างทำงานบนนั่งร้านที่ลื่น

(6) กรณีใช้นั่งร้านแขวน ต้องมีการคำนวณ ออกแบบและกำหนดรายละเอียดโดยวิศวกรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมาย และมีการควบคุมการใช้ตลอดเวลา

(7) ห้ามใช้เชือกหรือเชือกที่ทำจากไนลอนหรือวัสดุอื่นที่คล้ายกัน

(8) กรณีใช้นั่งร้านแบบกระเช้า ต้องประกอบและติดตั้งตามรายละเอียด

คุณลักษณะและคู่มือการใช้งานของบริษัทผู้ผลิต ยกเว้นกรณีไม่มีรายละเอียดและคู่มือดังกล่าวจะต้องให้วิศวกรเป็นผู้กำหนดรายละเอียด และคู่มือการใช้งานขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(9) จัดให้วิศวกรคำนวณ ออกแบบตัวกระเช้า และโครงสร้างสำหรับติดตั้งนั่งร้านแบบกระเช้า เชือกถวด และมอเตอร์ขับเคลื่อน โดยกำหนดมาตรการป้องกันให้มีความมั่นคง แข็งแรงและปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนด

(10) ผู้ควบคุมไฟฟ้าบนนั่งร้านกระเช้าต้องมีวิเศษควบคุม และบังคับการทำงานของมอเตอร์ด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อใช้ปรับระดับของนั่งร้านกระเช้าให้ได้ระดับที่ถูกต้อง

(11) จัดให้มีวิศวกรตรวจสอบนั่งร้าน และอุปกรณ์ประกอบให้มีความปลอดภัยในการทำงานก่อนการใช้งานและฝึกการตรวจสอบโดยผู้คุมงานเป็นประจำทุกวัน ก่อนที่ลูกจ้างขึ้นไปปฏิบัติงานบนนั่งร้าน

(12) ติดป้ายบอกน้ำหนักพิคักยก และมีการตรวจสอบโดยผู้คุมงานเป็นประจำทุกวัน ก่อนให้ลูกจ้างขึ้นไปปฏิบัติงานบนนั่งร้าน

7. งานค้ำยัน

7.1 ความหมาย

ค้ำยัน หมายความว่า โครงสร้างชั่วคราวที่รองรับ ยึดโยง เสริมความแข็งแรงของ โครงสร้าง นั่งร้าน แบบหล่อคอนกรีตที่รับแรงในแนวตั้ง แนวนอน และหรือแนวเอียงที่ใช้ไม้ โลหะ หรือวัสดุอื่น

7.2 สาระสำคัญของกฎหมาย

(1) จัดให้มีการคำนวณ ออกแบบ และกำหนดรายละเอียดของค้ำยันให้เป็นไปตาม มาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ และมีการควบคุมโดยวิศวกร เช่น

- ค้ำยันสามารถรับน้ำหนักบรรทุกได้ไม่น้อยกว่าสองเท่าของ น้ำหนักบรรทุกใช้งาน

- ค้ำยันที่ทำด้วยไม้ ต้องใช้ไม้ที่ไม่ผุเปื่อย ไม่มีรอยแตกร้าวหรือชำรุด และ จะต้องมีหน่วยแรงตักประลัยไม่น้อยกว่า 300 กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร และมีส่วนความปลอดภัยไม่น้อยกว่าสี่

- ค้ำยันที่ทำด้วยเหล็ก ต้องใช้เหล็กที่มีจุดคราก ไม่น้อยกว่า 2400 กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร และมีส่วนปลอดภัยไม่น้อยกว่าสอง

- กรณีค้ำยันที่ทำด้วยวัสดุอื่นที่ไม่ใช่เหล็ก ต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุก ได้ไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักบรรทุกใช้งาน

- ที่รองรับค้ำยันต่อสามารถรับน้ำหนักบรรทุกได้ไม่น้อยกว่า สองเท่าของ น้ำหนักบรรทุกใช้งาน

- ค้ำยันต้องยึดโยง หรือตรึงกับพื้นดิน หรือส่วนของงานก่อสร้าง เพื่อป้องกันมิให้เซ

(2) เมื่อสร้างค้ำยันแล้ว ให้นายจ้างจัดให้วิศวกรตรวจรับรองว่า ได้สร้างขึ้นถูกต้อง ตามแบบรายละเอียดและข้อกำหนด แล้วจึงจะใช้ค้ำยันได้

(3) กรณีที่มีการเทคอนกรีตเหนือค้ำยัน ห้ามไม่ให้ลูกจ้างที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปอยู่ใต้ ค้ำยันบริเวณที่เทคอนกรีต

(4) ลูกจ้างจะรื้อถอนค้ำยันได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมงานแล้ว

8. งานลิฟต์

8.1 ความหมาย

ลิฟต์ หมายความว่า เครื่องใช้ในการก่อสร้างเพื่อขนส่งไปในแนวดิ่ง หรือแนวเอียง ประกอบด้วยหอลิฟต์หรือปล่องลิฟต์ ตัวลิฟต์และเครื่องจักร

หอลิฟต์ หมายความว่า โครงสร้างเป็นหอบสูงจากพื้นสำหรับเป็นที่ติดตั้ง ตัวลิฟต์ เป็นการชั่วคราว

ตัวลิฟต์ หมายความว่า ที่สำหรับบรรทุกวัสดุหรือผู้โดยสาร สามารถเคลื่อนขึ้นย่ำลงได้โดยใช้เครื่องจักรในหรือนอกหอลิฟต์

8.2 สาระสำคัญของกฎหมาย

(1) ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างที่ใช้ลิฟต์ และอุปกรณ์ที่ใช้ร่วม หรือควบคู่กับลิฟต์ ศึกษา และปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานของบริษัทผู้ผลิตกำหนดไว้

- กรณีที่ไม่มีรายละเอียด หรือคู่มือการใช้งานให้ปฏิบัติตาม รายละเอียดคุณลักษณะที่วิศวกรกำหนด

(2) ติดป้ายบอกน้ำหนักบรรทุก และจำนวนผู้โดยสารสูงสุดไว้ภายใน และด้านนอกลิฟต์ให้เห็นชัดเจน และติดป้ายคำเตือนเป็นภาษาไทย

(3) จัดให้มีการตรวจสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ลิฟต์ทุก ๆ เดือนตามแบบที่อธิบดีฯ กำหนด

(4) จัดทำข้อกำหนดในการใช้งานลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราวติดไว้ในบริเวณที่มีการใช้ลิฟต์ให้เห็นชัดเจน

(5) ห้ามมิให้บุคคลใด โดยสารลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว เว้นแต่กรณีการตรวจสอบบำรุงรักษา และรื้อถอนเท่านั้น

(6) ลิฟต์ที่มีความสูงเกินเก้าเมตรต้องจัดให้มีวิศวกรเป็นผู้ออกแบบ และคำนวณโครงสร้าง พร้อมทั้งกำหนดรายละเอียดของหอลิฟต์ และตัวลิฟต์ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้

(7) เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการขับเคลื่อนตัวลิฟต์ต้องจัดให้เป็นไปตามกฎกระทรวงด้วยความปลอดภัยเกี่ยวกับเครื่องจักร

(8) ผู้บังคับลิฟต์ ต้องได้รับการฝึกอบรมการใช้ลิฟต์มาแล้วทำหน้าที่ประจำตลอดเวลาที่ใช้ลิฟต์ และมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี

(9) ให้มีการตรวจสอบลิฟต์ทุกวันก่อนใช้งาน และถ้าชำรุดเสียหายต้องซ่อมให้เรียบร้อยก่อนที่จะใช้งาน

(10) การสร้างลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว ให้ดำเนินการออกแบบตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เช่น

- กรณีที่ปล่องลิฟต์ไม่มีผนังกัน ต้องมีรั้วที่มีความมั่นคงแข็งแรงปิดกั้น ทุกด้านสูงไม่น้อยกว่า 2 เมตรจากพื้นแต่ละชั้น เว้นแต่ทางเข้าออกที่ต้องจัดให้มีไม้หรือโลหะขวางกั้นที่สามารถเปิดปิดได้มีความสูงไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร และไม่เกิน 1.10 เมตรจากพื้น

- ทางเดินเชื่อมระหว่างตัวลิฟต์กับสิ่งก่อสร้าง ต้องมีราวกันตกตลอดความยาวของทางเดิน โดยมีความสูงระหว่าง 0.90 – 0.10 เมตร จากพื้นทางเดิน และมีขอบป้องกันสิ่งของตกหล่นสูงไม่น้อยกว่า 17 เซนติเมตร จากพื้นทางเดิน

(11) ห้ามใช้ลิฟต์ที่มีลักษณะใช้กระป๋อง หรือภาชนะอื่นที่คล้ายกันเกี่ยวหรือเคลื่อนย้าย พร้อมกันสายพาน ลวดหรือเชือกแทนตัวลิฟต์

(12) จัดทำข้อกำหนดการใช้ลิฟต์โดยสารชั่วคราว ติดไว้ในบริเวณที่มีการใช้ลิฟต์หรือตัวลิฟต์ให้เห็นได้ชัดเจน

(13) ห้ามมิให้ลูกจ้าง โดยสารบนหลังคาลิฟต์ เว้นแต่การติดตั้งตรวจสอบบำรุงรักษา และรื้อถอน โดยผู้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

(14) การสร้างลิฟต์โดยสารชั่วคราว ให้ดำเนินการตามแบบและรายละเอียดตามกฎหมายกำหนดไว้ เช่น

- ประตูลิฟต์โดยสาร ต้องเป็นชนิดล็อกโดยอัตโนมัติ เมื่อประตูปิด และหยุดการทำงานของลิฟต์ทันทีเมื่อประตูเปิด

(15) จัดให้มีวิศวกรตรวจสอบและรับรองการสร้างลิฟต์โดยสารชั่วคราว และต้องเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ใช้ลิฟต์ตลอดเวลา

9. เชือก เชือกลวด และรอก

9.1 ความหมาย

ส่วนความปลอดภัย หมายความว่า อัตราส่วนของหน่วยแรง หรือน้ำหนักบรรทุกที่คาดว่าจะทำให้เกิดการวิบัติต่อหน่วยแรง หรือน้ำหนักบรรทุกใช้งาน

ลวดวิ่ง หมายความว่า เชือกลวดเหล็กกล้าที่เคลื่อนที่ในขณะที่ขึ้นทำงาน

ลวดโยงยึด หมายความว่า เชือกลวดเหล็กกล้าที่ยึดส่วนใดส่วนหนึ่งของโครงสร้างให้มั่นคง

9.2 สารสำคัญของกฎหมาย

(1) การนำเชือกหรือเชือกลวดมาใช้กับรอก ห้ามใช้รอกที่มีร่องรอกเล็กกว่าขนาดเชือก หรือเชือกลวด

(2) การใช้เชือกลวด ให้นายจ้างปฏิบัติตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น

- อุปกรณ์ยกของต่าง ๆ รวมถึงเชือกลวด และอุปกรณ์อื่นต้องมีสภาพดี และปลอดภัย

- ห้ามใช้เชือกลวดที่พับหรืองอของ โดยเด็ดขาด

(3) ต้องมีการตรวจสอบ และบำรุงรักษาเชือกลวดเป็นประจำ และห้ามนายจ้างใช้เชือกลวดที่ไม่ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เช่น

- เชือกลวดวิ่ง (Running Ropes) ที่มีเส้นลวดในหนึ่งช่วงเกลียว (Lay) ขาดตั้งแต่สามเส้นขึ้นไป

- เชือกลวดโยงยึด (Stand Ropes) ที่มีเส้นลวดในหนึ่งช่วงเกลียว (Lay) ขาดตั้งแต่สามเส้นขึ้นไป

- ถูกความร้อนทำลายหรือเป็นสนิมมากจนเห็นได้ชัดเจน

(4) กรณีใช้รอก ให้นายจ้างปฏิบัติตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น

- ห้ามใช้รอกที่ซากรูดสึกหรือจนมีรอยคอดแตก หรือร่องลึก

- ให้มีครอบรอก และรอกช่วยทุกตัว เพื่อป้องกันมิให้เชือกลวดพลาดร่อง

รอก

- การใช้รอกเหนือระดับพื้น หรือทางเดินให้นายจ้างกำหนดบริเวณที่ทำงานและห้ามผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณ ดังกล่าว

(5) จัดให้มีการควบคุมให้มีเชือกลวด เหลืออยู่ในม้วนเชือกลวดไม่น้อยกว่าสองรอบในขณะที่ทำงาน

10. งานรื้อถอนทำลาย

10.1 ความหมาย

เป็นงานประเภท รื้อถอน หรือทำลายสิ่งก่อสร้างที่มีอยู่เดิมด้วยแรงคน เครื่องจักร หรือการวางระเบิดทำลาย ซึ่งต้องคำนึงถึงวิธีการรื้อ ถอนทำลาย โดยคำนึงถึงข้อปฏิบัติตาม ขั้นตอนและวิธีทำงานที่ถูกต้องของผู้ออกแบบ

10.2 สารสำคัญของกฎหมาย

(1) กำหนดเขตการรื้อถอนทำลายสิ่งก่อสร้าง โดยทำรั้วสูงไม่ต่ำกว่า 2.00 เมตร ที่มั่นคงแข็งแรงตลอดแนว และปิดป้ายหรือประกาศแสดงเขตอันตรายไว้ให้ชัดเจน และจัดให้มีการ ควบคุมเข้าออกตลอดเวลา

(2) จัดให้มีวิศวกรควบคุมการรื้อถอน และการทำงานของลูกจ้างให้มีความปลอดภัย

(3) ก่อนการรื้อถอนทำลายสิ่งก่อสร้างให้นายจ้างติดอุปกรณ์ตัดหรือปิด หรือควบคุมไฟฟ้า ก๊าซ ประปา ใอน้ำ จากภายนอกสิ่งก่อสร้างที่จะทำการรื้อถอน

(4) ก่อนการรื้อถอนทำลายสิ่งก่อสร้างให้นายจ้างจัด หรือเคลื่อนย้าย สารเคมี ถังก๊าซ สารไวไฟ วัตถุระเบิด หรือสารอันตรายอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันออกจากบริเวณที่จะทำการรื้อถอน

(5) กรณีรื้อถอนทำลายด้วยวัตถุระเบิด ให้นายจ้างจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญ หรือวิศวกรที่มีประสบการณ์ด้านการรื้อถอนทำลาย ควบคุมและกำหนด วิธีปฏิบัติงาน พร้อมกำหนดวิธีป้องกันอันตรายตลอดเวลาการทำงาน

(6) จัดให้มีแผงกันตก ทำด้วยสังกะสี ผ้าใบ หรือวัสดุที่เหมาะสมในบริเวณที่จะรื้อถอนทำลายสิ่งก่อสร้างและทางเดิน

(7) ดูแลมิให้โครงสร้างส่วนหนึ่งส่วนใดรับน้ำหนักวัสดุที่ถูกรื้อถอน จนเกินพิกัดที่ปลอดภัย

(8) การขนถ่ายวัสดุที่รื้อถอนต่างระดับให้กระทำโดยใช้ราง หรือสายพานเลื่อนที่มีความลาดพอเหมาะ และปลอดภัยจากการตกลง สำหรับขนถ่ายวัสดุโดยลิฟต์ หรือปั้นจั่น หรือโยนหรือทิ้ง จะกระทำได้ต่อเมื่อจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายที่ดี

(9) กรณีที่ทำให้เกิดฝุ่นละออง ต้องจัดให้มีการฉีดน้ำ หรือปฏิบัติวิธีที่เหมาะสม เพื่อป้องกันหรือขจัดฝุ่นละอองตลอดเวลาทำงาน

(10) ต้องศึกษารายละเอียดโครงสร้างของสิ่งก่อสร้างที่จะรื้อถอน รวมทั้งสภาพแวดล้อม เพื่อป้องกันและควบคุมอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น

11. การทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงวัสดุตกหล่น

และการพังทลาย

11.1 ความหมาย

เป็นลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้โครงสร้างชั่วคราวในการทำงานก่อสร้าง เช่น นั่งร้าน กำแพงกันดิน ตามรูปแบบ รายการก่อสร้างที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจจะทำให้มีการตกจากที่สูง วัสดุกระเด็น ตกหล่น และการพังทลายของโครงสร้างชั่วคราว เป็นต้น

11.2 สารสำคัญของกฎหมาย

(1) ลูกจ้างที่ทำงานสูงจากพื้นที่ที่ปฏิบัติงานเกิน 2.00 เมตร ต้องป้องกันการตกหล่นของลูกจ้าง โดยจัดให้มีนั่งร้านในขณะที่ปฏิบัติงาน

(2) ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่อาจตกหล่นได้ง่ายสูงเกิน 4.00 เมตร ต้องจัดทำราวกันตก หรือตาข่ายนิรภัย หรือจัดให้มีเข็มขัดนิรภัย หรืออุปกรณ์ป้องกันอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน และต้องยึดหรือตรึงไว้กับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

(3) ช่องเปิดหรือปล่องของสิ่งก่อสร้าง ต้องจัดทำฝาปิดที่แข็งแรงหรือรั้วกันที่มีความสูง 0.90 – 1.10 เมตร และแผ่นทับกันของคกสูงไม่เกิน 7 เซนติเมตร พร้อมปิดป้ายเตือน

(4) ห้ามลูกจ้างทำงานบนที่สูง ขณะที่มึนเมา หมดแรง ฝนตก หรือฟ้าคะนอง

(5) จัดทำไหล่หิน ดิน ทราาย หรือวัสดุอื่นให้ลาดเอียงเป็นมุมที่ไม่ทำให้เกิดการพังทลายและการป้องกันการเซาะของน้ำ แต่ถ้าขุดดินลึกทำมุมเก้สียงองศาต้องจัดทำผนังกัน หรือวัสดุกันพร้อมค้ำยัน

(6) กรณีที่ลูกจ้างทำงานในท่อ ช่องโพรง อุโมงค์ ถ้า บ่อที่อาจพังทลาย จะต้องจัดทำผนังกัน ค้ำยัน หรือวิธีอื่นที่เหมาะสม

(7) ต้องป้องกันการกระเด็น ตกหล่นของวัสดุโดยใช้แผ่นวัสดุผ้าใบหรือตาข่ายปิดกันหรือรองรับส่วนการลำเลียงวัสดุจากที่สูงนายจ้างต้องจัดทำรางปล่องหรือใช้เครื่องมือลำเลียงลงจากที่สูง

(8) จัดทำตั้งปิดกันหรือรั้ว หรืออุปกรณ์ป้องกันอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกัน หรือสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองฯ สำหรับลูกจ้างทำงานบนหรือในถัง บ่อ หรือกรวยสำหรับเทวัสดุ หรือวัสดุอื่นใดที่ลูกจ้างอาจตกลงไปได้ หรืออาจถูกวัสดุฝังทับ

(9) กรณีลูกจ้างต้องไต่บันไดไต่ชนิดเคลื่อนย้ายได้เพื่อทำงานบนที่สูง ต้องดูแลการไต่บันไดที่ถูกต้อง และมีสภาพที่ปลอดภัยแข็งแรง ไม่ชำรุด

(10) กรณีลูกจ้างไต่บันไดชนิดติดตึ่กับที่ มีความสูงเกิน 10 เมตรจากพื้นดิน หรือพื้นอาคาร ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ไม่ผุ่กร่อน

12. อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

12.1 ความหมาย

อุปกรณ์ที่นำมาสวมใส่กับร่างกายในส่วใดส่วหนึ่งของบุคคลนั้น เพื่อจุดประสงค์ในการป้องกันอวัยวะในส่วนั้นไม่ให้ได้รับอันตรายจากสิ่งต่าง ๆ ในการทำงาน

12.2 สารสำคัญของกฎหมาย

นายจ้างต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการจัดหา และดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลฯ ตลอดเวลาทำงาน ดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีงานไม้ งานทาสี ให้สวมหมวกนิรภัย และรองเท้ายางหุ้มส้น
- (2) ในกรณีงานประกอบ ติดตั้ง ซ่อมบำรุง ยก ขน แบก หรือหามของหนักอันอาจเกิดอันตรายร้ายแรงให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้าหรือหนัง และรองเท้านิรภัย
- (3) ในกรณีงานเหล็ก งานประปา งานกระจก ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้าหนัง และรองเท้ายางหุ้มส้น
- (4) ในกรณีงานก่ออิฐฉาบปูน หรือตักแต่งผิวปูน ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้าหนัง และรองเท้ายางหุ้มส้น
- (5) ในกรณีงานเทคอนกรีตให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือยาง และรองเท้ายางหุ้มแข็ง
- (6) ในกรณีงานเชื่อม โลหะด้วยไฟฟ้าหรือแก๊ส ให้สวมถุงมือด้วยผ้าหรือหนัง กระบังหน้าลดแสง หรือแว่นตากรองแสง และรองเท้ายางหุ้มส้น
- (7) ในกรณีงานตัด รื้อถอน สกัด ทับ เจาะวัสดุที่เป็นฝุ่น ให้สวมหมวกนิรภัย แว่นตานิรภัย ที่ปิดปากจมูก ถุงมือผ้า และรองเท้ายางหุ้มส้น
- (8) ในกรณีที่ทำงานมีเสียงดังเกินมาตรฐาน ว่าด้วยความปลอดภัยที่เกี่ยวกับเสียง ให้สวมปลั๊กอุดเสียง หรือเครื่องปิดหู
- (9) ในกรณีงานสารพิษ ให้สวมหมวกนิรภัย ชุดหน้ากากป้องกันสารพิษ และรองเท้ายางหุ้มส้น
- (10) ในกรณีงานอุโมงค์ ให้สวมหมวกนิรภัย ชุดหน้ากากกันฝุ่น อุปกรณ์ช่วยหายใจ ถุงมือ และรองเท้ายางหุ้มส้น
- (11) ในกรณีงานกระเช้าแขวน นั่งร้านแขวน หรืองานที่มีลักษณะโล่งแจ้งในที่สูงเกิน 4.00 เมตร ให้สวมหมวกนิรภัย เข็มขัดนิรภัย เชือกนิรภัย และรองเท้ายางหุ้มส้น

- (12) ในกรณีงานทั่วไป ให้สวมหมวกนิรภัย และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น
- (13) อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์

อุตสาหกรรม

